

De lyse Paradiseminder.

Duft i mit Sind, der er et lille
 Strø, —
 Et lidet Paradis af Engle fredet —
 En eng Boar, et jaget Plouster-
 bed,
 Dets Duft saa ofte har mit Hjerte
 glædet.

Der er en Himmel, som er klar og
 ren,
 Og der er Dage med et Lyd, som
 varmer,
 Der lyder Janglefang fra hørlig Gren
 Og Baaren alt saa sandt og sant om-
 armer.

Saa disse Egne smager Stunden
 bedst,
 Ti Vars liden jeg har ved der at
 være;
 Over Smøsten, minder det, er flødt
 til Jett
 Og saa saa godt det varmer til mig
 herte.

Se, denne Egn har altid Sommers
 Pragt,
 Og er en uadig Poesiens Verden,
 Der dole Vængler soar i Sjælen
 lagt
 Og blodgjer Sind og Tante her paa
 Garden.

Jeg vil ei bytte for alt Guld paa
 Jærd
 Og take denne Poesiens Verden,
 Der fredler om mit Hjem, om Tor
 og Nor,
 Og flækker Kraus omkring min Staa
 paa Garden.

Søvt Ufolds Vinde - i min Sjæl
 blev lagt
 Ved Hjemmets Krone af min Far og
 Moder;
 Dets Storhed kan jeg aldrig ud saa
 sagt,
 Redmindre Gud til Sangen sender
 Roder.

Ja, Hærs Gud! send Roder til høert
 Svad,
 Som nummer ud fra disse vakre
 Minder,
 Ja da, læst da jeg bliver barneglæd,
 Og Varmtroens vei til Hjertet finder.
 Hage Nelson.

Betragtning.

(Matt. 16. 1-4.)

Der er nogen Tvivlsøjge i vor
 Tids Menneſter. Mange mener, at
 det er bare ret og godt at tvivle.
 Derfor gjenem Tvivl arbejder man
 sig frem til Klarhed, siges det. Saa
 gaar saa mange der og ikke ved, hvad
 de ſkal tro. Kunde jeg bare bli rigtig
 (rundt) overbevist om Kristus
 som Gud og Mand, død for mine
 Synder, og opreist til min Retfær-
 tighed, saa ſkulde jeg gladelig bli
 en Kristen jeg ogsaa — fuldt og
 helt. Giv mig bare Beviser, det man
 jeg ha. Det er det jeg mangler. Saa
 længe jeg ikke har dem, saa jeg som
 hundbediffærligt Menneſte tvivle.
 Det er mit Ret — og min Pligt.
 Saa siges det.

Saa mente Jøderne ogsaa om den
 Herre Jesus Kristus. De tænkte paa
 Beviser — Tegne fra Himmelen. Men
 Jesus gav dem ingen. „En end og
 utro Sløgt begjæret Tegne og der
 ſkal intet Tegne gives dem uden Pro-
 feten Jonas' Tegne.“ Jesus ligner
 sig med Jonas. Begge hengav sig i
 Døden, begge opreistes til Liv ved
 Guds almægtige Haand. Begges
 Skæbne var et mærkeligt Tegne.
 Hvorfor? Paa Guds brændende
 Riddjærhed og hans uendelige Kjær-
 lighed og Raade. Men dette gripen-
 de Tegne, som har båret tusinder bod-
 færdige paa sine Aar i Tro og Tak
 er ſkufft for denne Vantro, som ikke
 vilde erkende sig, men det vilde
 Kinisi. Hønge og Jøll træde paa
 Jonas' Trædten. De spottede ikke
 denne underlige fremmede Mand,
 der kom som Stegen ud af Ønset. De
 erkjende, at han talte sandt, og
 Sandheden iſtiede de sig ikke bort
 fra og Sandheden i Profetens Ver-
 jon og Ord førte dem først i Sæl og
 Afſte, men hjalp dem ogsaa, til at
 gribe den anden Side af Jonas-Teg-
 net: Guds forbarmende Raade.

Saa er da Troen ikke en For-
 ſtandsſag, som man kan tvivle sig til
 eller gruble sig til. Det vilde da ſe
 ilde ud med alle Mærde og Gafoldi-
 ge — aa ja med Værdie ogsaa. Troen
 som Kjærligheden er en Hjertesag og
 beror begge paa det personlige

Kjendſkab. En Vind siger ikke til sin
 Prædikan: „Giv mig Tegne og Bevi-
 ser paa din Kjærlighed, saa ſkal jeg
 tro dig.“ Hun fjender ham. Dermed
 er alting sagt. Hun har set ham i
 Dødt, hørt hans Stemme eller hørd
 det nu kan være. Og det er nok. Det
 er underligt dette, — men enhver
 ved — saa er det. Verdensligheden og
 Tegnene — det borebare og ſikre.

Saa samme Vis er Jesus Verſon
 og Ord vor Troes fæste Grund. Den
 forfæstede og opstandne Jesus Kri-
 stus er netop den, som min fattige
 Sjæl fjendes ved og behøver. Jeg
 forſtaar grundjævligt af hans
 Munds Tale og Sænders Gjernin-
 ger, at Gud har sendt ham og at
 „der er ikke Dreffe i nogen anden“.
 Ved os bede Gud i Alvor og Sand-
 hed, „at Jonas-Tegnet maa blive os
 — ikke til Jæld, men til Opriis-
 ning.“

Ved dette Tegne ſkal du feire.

Presentation Speech

at the Pacific Lutheran Academy
 by Rev. Geo. O. Lane at the un-
 veiling of the portraits of Drs.
 Koren, Larsen and Prof. A. Mik-
 kelsen.

Friends, Ladies and Gentlemen,
 members of Pacific Lutheran
 Academy Association, Faculty
 and Students;

The fourteenth of October is
 indeed a festive day throughout
 our Synod on account of so many
 of its schools being dedicated on
 that day, but for us this evening
 it is in a special sense so from the
 fact that tonight the formal pres-
 entation of the portraits of Drs.
 Koren, Larsen and Prof. Mikkel-
 sen is to take place, and I dare
 say a more fitting occasion could
 not have been choosen, for each
 of these men has in a particular
 way been connected with and
 taken part in the establishment,
 erection and maintenance of the
 leading school of our Synod. As
 president of the Puget Sound Cir-
 cuit I have been requested to
 make the formal presentations. In
 so doing I will invite your atten-
 tion to the 7th vers of the 13th

chapter of the Epistle to the He-
 brews which reads thus:
 "Remember them which have
 the rule over you, who have
 spoken unto you the word of
 God; whose faith follow consider-
 ing the end of their conversa-
 tion." These words I find quite
 applicable on this occasion. There
 are two things which the Lord
 here exhorts us to do. The first is
 that we should remember those
 whom he has set over us to teach
 us his word. A duty we owe both
 to the living and the dead. That
 we keep both them, their instruc-
 tion, their teaching and their
 words in remembrance. And,
 secondly, considering all this fol-
 low their faith. That is by con-
 tually keeping them, their
 teaching, their lives and blessed
 end in mind, we should be ex-
 hortet to follow their example to
 lead lives in conformity with their
 teaching for they have taught us
 the word of God. How befitting
 then that we here at this our
 foremost institution of learning
 on the Pacific Coast should be
 reminded of the three men, who
 in preference to most all others
 have been our teachers, and in
 word and deed have given us ex-
 amples worthy of imitation.

In what way could this be more
 effectively done than by having
 their lifelike likeness constantly
 before us.

Here we have the likeness of
 the now sainted Dr. Ulrik Vil-
 helm Koren, whose memory is
 ever cherished with deepest re-
 verence and thankfulness to God
 for what he has been and done
 for and in the church of God,
 our own the dear old Lutheran
 church. As a young man in the
 springtime of life, he came to this
 country and gave his whole life
 and strength in the service of
 God in the church of his fathers.
 For many years he worked as
 the only missionary in the vast
 stretch of country west of the
 Mississippi river, covering a ter-
 ritory which now constitutes over
 20 parishes. From 55 to 61 he

was secretary of the Synod and member of the church council. From 71 to 76 vice president, and 76 to 94 president of Iowa district of the Synod, and from 94 until the time of his death president of the Synod. The year 74 and 75 he was also teacher at Luther College, whose interest he had always at heart. We find him throughout as a man of sterling qualities and unflinching valor ever zealous for the truth. True to the oath of his ministerial office, of him it may be truly said, he would rather sacrifice his life than depart from the truths of the word of God. And that which made him the great man he was, a leader in Israel, which made him such a zealous worker in the church, and gave him such courage, was his knowledge of and implicit faith in the word of God.

On this word did he meditate day and night. From this word did he gather wisdom, strength and courage to fight manfully until the end; "for he knew in in whom he believed and was persuaded that he was able to keep that which he had committed unto him against that day."

Following after righteousness, godliness, faith, love, patience and meekness, at the close of life he could truthfully say: "I have fought a good fight, and have finished my course, I have kept the faith: henceforth there is laid up for me a crown of righteousness, which the Lord, the righteous judge shall give me at that day." Remembering the sainted Dr. Koren, considering the end of his conversation, follow his faith.

The other, Dr. Peter Laurentius Larsen, likewise one of the pioneers of our church, a father in Israel, a man of great learning imbued with the spirit of meekness and humility, a keen sense of truth and an untiring zeal has truly set an example that one might well be jealous of, but which we all will do well in following. He began his work in this country as parish pastor in Rush River parish, Wis., in 1837. The 14th of October 1859 he entered upon his work as professor of theology at Concordia Seminary, St. Louis, Mo., and in 61 as president of Luther College, then located at Halfway Creek, Wis., later at Decorah, Iowa, which position he held till 1902. From time to time he has been editor-in-chief of the "Kirke Tidende," which position he still holds. He, more than any other man in our

church has placed his stamp upon the character of those, whom he has come in contact with. Most of the ministers, teachers and professors of our Synod have been his disciples, and not only they but also many of those in the United Church as well. In nearly every walk of life you will find them and each one, as you learn to know them, will show that their character has been moulded in a great measure by the influence of the Grand Old Man of Luther. How fitting then, that his portrait should adorn the walls of this school, where so many students from time to time gather, that when looking upon his likeness they may receive inspirations that will cause them to follow his faith. For with him, as with Dr. Koren, that which has been and is his guiding star, his source of true knowledge and fountain of life and strength is the word of God. And that which therefore has made him one of the strongest characters in our church and especially qualified him to fill the position he so long held is his unswerving faith in the word of God.

And third and last, but by no means least, Amund Mikkelsen, now retired from active service, a man loved, honored and respected by all who know him. He began his work as pastor of a parish in Wisconsin. A few years later he was called to a congregation in Chicago, where he became one of the most successful pastors. From 76 to 84 he was vice president of the eastern district of the Synod. In 88 he was called to the presidency of Lutheran Normal school, Sioux Falls, S. D., a position he was especially qualified to fill, due to his great experience and pastoral knowledge and wisdom. After a years study in Europe he entered upon his duty, retaining his position until about three years ago when he was compelled to resign on account of failing health.

He, too, has proven himself to be an honest, earnest, zealous Christian worker imbued with the spirit of meekness and Christian love, and in his sphere, like Dr. Larsen, has placed his stamp upon the character of the students in his charge. Many are the teachers in our parochial schools and also pastors of our churches, who received their first inspiration to enter into the service of the church from him. With him, as

with Drs. Koren and Larsen, the personal spring from which he has deeply drunk and which has given him the qualities that made him the pastor "primus inter pares," imbued him with a spirit of meekness, love of truth and indefatigable zeal for the cause he espoused, is the word of God and his undaunting, never doubting faith in that word; and therefore of him we say: follow his faith.

As you teachers and students of P. L. A. go in and out of these halls and look upon these portraits, may they, as they call to your mind the memory of the characters they represent, prove an inspiration to you to follow their faith, considering the end of their conversation, for they have, each of them, had and have but one, great object and aim in view—to glorify their God. Their motto through life may truly be said to be that which tonight beams forth in flaming words from the steeple in 'Old Luther': Soli Deo Gloria! May you then, by honoring them, honor God to whom all honor is due.

Herewith, on behalf of the Paget Sound Circuit, I present to the P. L. A. the portraits of Dr. Ulrik Vilhelm Koren, Dr. Peter Laurentius Larsen and Prof. A. Mikkelsen as a mark of gratitude to God for what he through them has done for us and our children in the church.

Rob.

Det er ikke bare i strig og under andre jurefulde Omstændigheder, du har Brug for Rob. Det behøves fuldt saa vel under hverdagslivets jevne Gærd.

Saa Rob til at afgjøre en Gjæld, naar du har Penge derfor i Lommen.

Saa Rob til at undvære, hvad du ikke behøver, hver megen end dine Sine rejster dig til at høre det.

Saa Rob til at udtale din Mening bestemt, naar det kræves, men vis ogsaa Rob til at tie, naar det er Ret at være taus.

Saa Rob til at hjælpe paa en fattig og udfel fladt Ven, selv om du er i Følge med sine og fornemme Bønder. Saa Rob til at være ved det, hvis du er fattig. Dermed bræder du Brønden af Fattighedemmen.

Saa Rob til at sige en Mand den sande Grund, naar du ikke vil laane ham Penge.

Saa Rob til at fryde med din mest elskovrdige Ven, naar du opdager, at han har læst Grundfatu-

ger. Saa skal være overbærende med en Sæns Svagheder, men ikke med hans Væster.

Saa Rob til at gaa i dine gamle Klæder, til du har Rob til at fjerne dig nye.

Saa Rob til at tilstaa din Uvidenhed og vogt dig for at tale med Sikkerhed om Ting, som du ikke kender.

Saa Rob til i alle Livets Forhold at være ærlig og sand. Sandheden frigjør, og Sandhed er Samfundets Hovedbjørnsten.

"Gilder, saa skal Gilder gives"

Er det sandt? Skal jeg tro det?

Naar jeg lide paa det? — Det er Jesus, som har sagt det. Er jeg Kristen, hvis jeg holder det for Løgn? Tror jeg paa Jesus, naar jeg ikke tror hans Ord? Har jeg Lid til Gud, hvis jeg ikke lide paa det, han siger? "Men," siger du, "jeg erer saa lidet."

Kærlig, giv, saa faar du mere.

"Giv mig det," siger du, "saa giver jeg i Egenkærlighed."

Brød dig aldrig om den Indvending. Det bedste Midde med den er at give. Sagen er af den Beskaffenhed, der vil Tro til for at kunne gjøre det.

"Skal jeg tage Gildet fra mine Venner?" siger du.

Nei, du skal jette det paa Bente for dem. Vil du se dem vel forstjævet, saa giv; vil du lægge Grund til deres Ulykke, saa giv ikke. Tag kun.

"Det kan jeg ikke indse," siger du. Forandrer det Sagen? Om du var blind, var det derfor ingen, som havde Sine? Det er meget, vi ikke indser, men som dog er sandt alligevel.

Enken gav; mere end alle de andre, og det hun gav var to Skjæbne. — alt, hun havde. Jaffans gav Hjelvedelen af sit Gods. — Den Nigmand! Du giver en Skjæbne. Det betyder Hjelvedelen af dit Gods. Nei, jaameget gav du aldrig, og jaameget venter ingen. Der skal meget til, for at maale dig med den givende Enke. Tro, men ikke giv, er det samme, som at tro og lyve.

"Det endeløse Pengeliggeri," siger du.

Jeg skal tilstaa, at det har forargt mit gamle Menneske og maaske forargt det jordiske Menneske. Men vi maa slyde Skylden paa Liggeriet paa den rette Mand, paa Jesus. Vil du ikke gjøre, som han har sagt, saa sig ham Sattigheden og Himmelen er for det. Spar dit Gods, og dine velgjælseløse Kringler skal bande dig i Graven.

Efter "Luth. Kirketid."

Utilbørlige Ord.

„Menneskene skal paa Dommens Dag gjøre Regnskab for hvert utilbørligt Ord de har talt.“

Der er nogle Ord, som er kommet ind i det daglig Talebrug, der er utilbørlige, og det fordi, det strider mod det andet Bud at bruge dem. Det er Synd, tankeløst at bruge dem, og det jaarer at høre dem saaledes. Derpaa skal her anføres nogle Exempler.

Naar noget uventet sker eller høres om, siger nogle: „Jæses!“ Ved denne Talemaade misbruges Navnet i hvilket en Kristnen beder; ti det er jo Jesu Navnet, som er forbannet til Bygdebialekt. Du burde blues og skamme dig for Gud for, at du ikke agter Jesu hellige Navn mere, end at bruge det til Mundheld.

Saa er der nogle, som naar de skal negte eller bekræfte en Sag, saa siger de: „Reifers“ eller „Tofers.“ Hvilket Kors er det vel hvor saaledes er blevet til Mundheld? Det er Jesu Kors, der paa denne Maade sværges ved. Det er rigtig en stor Tankeløshed saaledes at ringeagte Jesu Korsdød og Ietsindigt at lade Munden fare færd med et saadant Ord. Du, som hidtil har brugt det, du maa slutte med at sige „Tofers“ og „Reifers“.

Saa er det endnu et Ord, som bruges i nogle Bygdelag, nemlig „Vinde“.

Det er en Forfættelse af det Ord „Vine“ og „Død“. Det er en Ed forren ved Jesu Vine og Død. Hverledes synes du, det maatte for en Kristnen at sværge saaledes Ietsindigt?

Saa er der nogle, som vilde synes, det var sæk, at bruge Djævelens Navn, naar de skal bekræfte noget, men alligevel tager de Guds Navn forsværgelig og siger „Jagu“ eller „Relgu“. „Hvad, er det at sværge? „Det er at bekræfte en Ting ved Guds Navn“. Det er en Ed at sige „Jagu“, — det mener: „Ja, ved Gud!“ Man kalder paa Gud, som Dommer eller Vidne i sin Sag.

Er ikke disse her nævnte Talemaader utilbørlige Ord. Kan det ikke fortales, at det er Synd, at bruge sige Ord?

Saa er det endnu et utilbørligt Ord, og det er „Gudbære“ eller „Gudbære mig!“ Det er en Benkentert i Tankeløshed. At vi alle trænger til Guds Raadvisninger for at forbedres, bedres, det er en stor Sandhed, men at det ikke sker ved et „bære mig!“ hør enhver Kristnen vide. En saadan Ben er en Bedrøvelighed for Gud.

Saa er det ikke bedre, om de util-

børlige Ord siges paa engelsk. Her maa vi sige med Digteren:

„Hva gruer ei at tænke paa De mange sligge Bønder, Overmod de store og de smaa Overlandet Ord behønder.“

Sover ofte har vi hørt det fint især af Damer: „Good gracious!“ eller bare „Gracious!“ eller O, „høvens“, — „O, Gud!“ etc. — uten at nævne alle de utilbørlige Ord, som i denne Forbindelse udtales af „Joel Tom and Harry“, som hver for sig skal lægge for Dagen sin Dødsdag, og det ikke uden Frugt; ti det synes at gaa lettere at bande „offentlig“ end at bede „offentlig“, og det skal ikke negtes, at vort norske Folk er særvillege og mange har lært at bande paa engelsk, saa det lyner af dem. Men de „skal gjøre Regnskab paa Dommens Dag“.

Wright.

Du kan ikke tro, Wright.

Du kan ikke tro. Du frugter. Du synes Bantreen er stærk i dig og du tænker, du er ikke et Guds Barn.

Lag dig til at undersøge din Sjæls Tilstand. Du frugter kan komme af saadanne Karinger, at du bør lægge dig dem alvorlig paa Hjerte; thi Selighedsbogen er jo den vigtigste af alle.

Klaude du indtil denne Tid har levet i en uventet Tilstand, men dog, som saa mange, tænkt du var en Kristnen, naar du ikke kan i nogen aabenbar Hødens Gjerning. Den Helligaand lader dig ikke have Ro, men arbejder med sin forekommende Raade paa at tage fra dig Troen paa dig selv, det er Troen paa din Kristendom, thi den maa ud, naar Kristus skal komme ind. Derfor din aandelige Tilstand er saadan, er det nyttigt, du tænker angaaende din Kristendom. Du har desværre sagt at være din egen Prester. Det du har at gjøre, er at omvende dig og tro Evangeliet, tro paa Kristus, men ikke paa din Kristendom eller din Tro paa dig selv.

Eller er du en, som har gjenne-gaaet en sand Lærebrev, men bleven lunden, naar du træder over din Tilstand, finder du ikke hos dig den Tillid, du ser hos de til Gud. Da er Karjagen din egen aandelige Sød-bed; thi

„Det følger mere, end du tra først behøver At være tro i det, som Gud os skænker.“

I Hjerlighedens første Skov at staa, Til man os ser fra Kampens Flods at gaa.“

Den Helligaand kommer nu og minder om, hvorfra du er falden. Han vil forstærke din Tankeløshed, saa du ikke skal „udspøes“. Det, du har at gjøre, er at tro Raaden. Naar du gjør det, vender du om og gjør de forrige Gjerninger.“

Men maatte du er uvogst, som som endnu ikke har smagt Fred med Gud? Du ser paa dig selv og maa bestende:

„Min Synd er stor og ganske haar.“

Du tænker: „Saa uværdigt Menneske, som jeg, kan ikke madlage.“ og deraf kommer det, at om du beder ser det ikke med fuld Tillid som naar Værn beder deres Farasdre om noget. „Du bør betænke, i dig er Synd — ikke Gælle; den er i Kristus. Han kom for at søge og frelse det Fortalte.“ Det du bør gjøre, er at komme som din Tolder gjorde i Templet. Besjæd og bed (hest i E-cian): Gud var mig Synder noadig! Naar du, sliq du er, vender dig til Jesus og lætter din Ved til ham, er Troen begyndt i dig. Du maa gaa til Jesus for at vide, at du har Troen. Matt. 8, 10; 15, 28.

Er du derimod en af dem, hvis Tro skal svæ for at styrkes, maa du ofte kjenne med gruelige Toldtan-ker. Du er da hos Jesus, men jø-nemmer det ikke. Dit hele Hjellev er i Presterens Hænde, men efter Hø-leffen synes du langt borte fra ham. Til Tro synes du at mangle Kamp, Til Ven synes du at mangle baade Trist og Ord. Men Vanden træder da frem for dig med „udsigelige Sufte“, og Herren holder paa at bane Vej til lysere Udfigter for dig. Naadan skal du naa, men du maa først bellige Hjerter, og det falder betværligt. Men endog dette gjør, at du „sukker“, „kæmper“, „læn-ges“, „arbejder“, hvilket alt er Tegn paa Liv ud i Dødens Erken og, at du staaer i Raadestanden.

Det, du bør gjøre, er med den fannariske Kvinde at løse, taabe, vente, udenog dig og fatte dig med for hans Fødder og ikke slippe ham, iet han har velsignet dig. Vilt du end saa forderuet løse Jødel, af af din Gudsfrugt gjort til intet. Hal det dog engang siges dig: Din Tro er stor“, men ikke som du mener, „jeg kan ikke tro“.

Darwin og Gudsfornektelsen.

I mange Aar har Frikenespres-

sen fortalt det ukendte Publikum, at Darwin havde gjort det af med Religionen og bevidst den materialistiske Gudsfornektelses Sandhed. Det vil da sikkert forbause det lettrende og vidende Publikum, som blygger af sin religiøse Opfattelse paa 188 Abieslodder, at høre — at Darwin aldeles ikke var Gudsfornekt-ter.

I sit Hovedværk om „Kriernes Oprindelse“ fremhamer han utrykkelig, at Livet umulig kan være fremstaaet ved „Selvavling“ eller ved Tilfældigheder. De første Livsopi-rens Fremkomst kan kun skyldes Guds Skaberebne.

Spørgsmaalet, om der eksisterer en Skaber og Styret af Verdensal-let er blevet bejaende besvaret af de første Mænd der nogeninde har lo-vel“, skriver Darwin. Og da han var bleven gammel og saa ud over sit Vin og sit Værk, skrev han: „Selv paa de Tider, hvor jeg vaskede mest, var jeg aldrig steit i den Forstand, at jeg negtede Guds Tilværelse.“

Det er som den lærde Astronom Madler skrev: „Den agte Naturfor-ker kan ikke være Gudsfornektter; thi den der har seet saa dybt, som ind i Guds Værsted, maa i Hdsogghed høre Gøvedet for den hellige Guds Birken“. Og det lettrende Kvispu-blikum skulde mærke sig den franske Værdes berømte Svær til en Jettan-ker: „Jeg er ikke lettrende nok til at være Gudsfornektter.“

Menneskeverk og Guds Værk.

Under et stærkt Forstørrelsesglas viler Eggen af den skarpeste Værber-kin sig ru og ujvn, fuld af Ridser og Skar, den allerfineste Naal ud-vider sig til en kæmpemæssig Jern-stant. — Men en Vidvaad viler sig under Mikroskopet fuldstændig glind-sende, uden Pletter eller Ujevnheder, og ender i en Spids saa fin, at man neppe kan gine den.

Traadene i det fineste Ræred vil-ter sig endnu finere end de Røtter, hvoraf et Antertong er sammensat; men Silkeormens Spind er glat og glindsende og af usforholdsmæssig Styrke.

Det fineste Punkt som man med en Spids Pen kan fatte paa Vop-ret, ser ud under Mikroskopet som en stog uregelmæssig Plet, mens derimod de smaa Punkter paa Ju-sefternes Svinger ikke blot er aldeles regelmæssige, men ofte er sammen-stillede i saa endelige Rækker, at de har vist de lærdes Bevundring og Forbauselse.

„Herre, hvor store er dine Gjer-ninger! Men en Døare tror det ikke, og en Rar agter ikke derpaa.“

Pacific Herald

Skifteligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor A. O. Bjerke

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til A. O. Bjerke, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Aaret \$.75
For Aaret til Canada..... 1.00
For Aaret til Norge..... 1.00

Adresser: Parkland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Ryheder til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

De er de mest evangelistiske, som gjør mest for at evangelisere Verden.

"Christian Science."

Lutheran Publishing House har nu udgitt dette Skrift ogsaa paa Norsk, og det kan faaes for fem cents portofrit hos Rev. B. E. Bergesen, 1727 W. 56th St., Seattle. Hvis du ved om nogen, som kan læse Norsk, der staar i Fare for at lide Skibbrud paa sin Kristentro ved at helde til "Christian Science," saa gi dem et av disse Skrifter. Naar du bestiller, hvoed Sprog, du paafter.

Hvor Gud er hungrig efter Sjæle, gaar ikke Haarene hungrede.

Lediggang.

Lediggang hører ikke med blandt de Ting som hjælper os frem i Verden, meget mere er der vel ingen enkelt Afvei, som den unge mere tør vogte sig for end netop denne, og det ikke bare fordi den leder til mange andre Udyder og er Roden til meget af det onde i Verden, men ogsaa fordi den har saa let for at blive til en Vane, som det efter hvert kløber vanligere og vanligere at aflægge. For den unge, som er traadt ud i Verden paa egen Haand og som har sin Vane at brode, gjælder det at have et oadent Liv for denne Fare og at vogte sig for den bedst man kan. Sold paa at arbeide, saa længe der er Arbejde at faa. Naar der om Vinteren er mindre Betaling end

der er i Sommeren, saa er det ingen Grund til, at nogen skulde give sig til at gaa og drive og ingen Ting bestille. Kan du ikke opnaa den Betaling, du synes du burde have, saa tog dog heller den Væn du kan faa, og hold dig i stadigt Arbejde. Det er i alle Maader bedre at drive paa stadig end at arbejde i Afløst, naar der bydes Anledning til god Fortjeneste, og saa siden drive Dank. Gaar du Ord for at være stadig og altid villig til at arbejde, saa er det mere værdt end mange Penges, og der vil neppe nogen Tid mangle dig Anledning til at faa Tjeneste og det for den bedste gjængse Betaling. Mange Gange bedre at arbejde hele Vinteren igjennem for bare skosten, om nødvendigt er, end at gaa omkring paa Landet som en Dagdriver eller at søge ind til Byen, hvor det kan skide at forlære i nødvendigt Underhold, om ikke paa anden Maade, hvoed du ser forhente. Der er fuldt op af de Familier paa Landet, som er villige til at yde dig Kost og Bæst og et hyggeligt Hjem til Gjengjæld for Hjælp med Staldhel o. s. v. En saadan Stilling er ikke at foragte, den bør grædes med begge Hænder af den, som ikke har noget bedre. Og gaa for alt i Verden ikke med den Tanke, at du maa passe dig, at du ikke kommer til at gjøre for meget for Naden. Det har ingen Fare. Har Familien Fordel af, at du er villig og kanse udretter mere, end man havde Ret til at vente, saa har du selv ingen Skade deraf. Trofast og Hæd og Tjenstvillighed bringer altid sin egen Belønning paa en eller anden Maade.

En af Djevleens Kunst er at give os en gammel falsk Værd og indbilde os, at vi har opdaget en ny Sandhed.

Under Guds Styrelse.

Men den bekendte Teolog Joasim Lütkenmann endnu var Prest i Kjøbenhavn, maatte han bære megen Fjendskab. Omfærd drogte hans Fjender det saa vidt, at han blev afsat fra sit Embede. Dagen for hans Afsted kom; Lütkenmann vidste endnu ikke, hvorchon han skulde vende sig. Et behødeligt Antal af hans tidligere Tilhørere ledtogede ham ud af Byen under hødelig Grand og Klage. Dog, vedde var hele Toget sammet udenfor Byens Port, saa kom et Klud og rettede det Spørgsmaal til Folket, om de kendte en Prest her, som hed Joasim Lütkenmann, da han skulde overbringe ham en Kaldelse til at være Suseerintendent i Wolfenbüttel. Herover opstod der

en stor Jubel; alle lovede den underbare Gud og søjtede Lütkenmann hjertelig til Lykke med hans nye Kald, som han ogsaa uden Indvending modtog. Dette skete i Aaret 1649 og blev Foranledningen til, at Lütkenmann ikke længe derefter skrev den kostelige, ogsaa paa vort Sprog oversatte Bog: "Om Fortjensten paa Guds Godhed."

Nettelse.

Freeborn Menighed ved Stanwood optog Offer til Indremission den første Søndag i August. Offeret blev samme Dag overgivet til Missionær A. A. Velnes og vitteret for i "Kirketidende." I Herald kommer det denne Uge.

M. A. Christensen.

Fra vort Arbeidsfelt.

Parkland Børnehjem.

Strømper, Gutterklæder og Undertøj modtages med Taknemlighed.

Miss Gutteboe, Bestyrerinde.

Parkland, Wash.

Kvindeforeningen møder Onsdag den 23de Oktober hos Mrs. Fadeness.

Et Musikkorps er organiseret ved Skolen med Prof. J. A. Sende som Leder. Prof. Sende er Graduent fra Minnesota Universitet, hvor han ogsaa en Tid var "Bandmaster." Han har nu Oberophymet med Musikundervisningen ved Tacoma High School, hvor han dirigerer flere Kor og andre musikalske Organisationer.

Miss Cora Hoff reiste til Lawrence forat besøge sin Bedstemor, som ligger alvorlig syg.

Conrad Gaard, en af Akademiets Graduerede, afreiste til Luther College ved Sluttet af forrige Uge.

J. A. Ostrom, fra Astoria, der graduerede fra Akademiet i 1910 blev viet forrige Uge til Miss Kniff i Astoria. De er nu ude paa Prof. Insperise og saa indom paa Akademiet forrige Søndag Aften.

Mrs. M. A. Christensen fra Stanwood besøger i disse Dage sin Datter Gertrude der frekventerer Akademiet. Pastor Christensen ventes hertil lidt senere.

Mrs. Jessie, fra South Tacoma,

en af forrige Mars Elever afslagde sidste Søndag Jammen med en af sine Venner Skolen et venligt Besøg. De agter sig begge til Skolen i November.

South Tacoma, Wash.

Gudsdiensste fortkommende Søndag kl. 11 Formiddag. Søndagskole kl. 10.

Kvindeforeningens nærlige Besøg afholdes Lørdag den 19. kl. 10 første Kommande Lørdag, i Odd Fellows Hall paa 54th og Union Ave. Menighedens Kvinder vil servere Middag og Supper til 2de Kvartidet. Om Aften blir der Udsalg af de forskjellige Sager, som Kvinderne i Aarets Løb har forarbejdet.

Freitag Aften møder Ungdomsföreningen. Det nye Piano, som Ungdomsföreningen har anskaffet sig, vil da toges i brug. Here har lovet at spille. Formentlig vil der blive Tale af en af Presterne, som denne Uge besøger Aredsmødet i Tacoma. Alle er hjertelig velkomne.

Parkland (Seattle), Wash.

Menighedsbestyrelser: — 1). Kvindeforeningen toffes for en Gave paa \$200, som gaves udenom de \$500, Foreningen overbetaler et Laan med. 2). Kollektion ved Post. Virkelunds Kommissionsforedrag den 18. gaar til denne Mission, og at Offeret den 20de, da Dr. Kirkelund holder Sedningemissionsprædiken, gaar til den Mission. 3). Tal indtales til Anton S. Andersen for et Laan til Dækkelse af en stæbliffelig Betalelse af en Udgiftspost. 4). Den forende Kirkes Menighed i Ballard indbydes ved Presten til fælles Takfælgelsesgudsdiensste, antat systemmæssig ved Reising. 5). Til Representanter til Aredsmødet i Tacoma valgtes: Kirkelanger Larsen og S. Løvt, til Suleanter Kasserer Larsen og Kirkelanger Rødfeth. 6). Sagen sendes til Kirkelangerets Formand, Louis Andersen, som ligger ful paa Hospitalet i Everett, det han vil et Hjerte tilfalde paa Toget til Fir. 7). Post. Bergesens Regnskab over Indsamlingen til Boggesforetagendet oplæstes og antoges.

Sult nu paa Dr. Virkelunds Bøder: Fredag 18. Synsmissionen. Mrs. Etub synger. Søndag Sedningemissionen. Mrs. Lang synger. Begge Gange paa Norsk og kl. 8. Fri Udgang. Offeret gaar til Missionen.

Kvindeløseringen i Jivovifirken har sit aarlige Udvalg i Jussell Hall, Hjernet af 57th St. og 22de Ave. i Ballard Bydel og Lørdag Aften 8de og 9de Klokke.

Kvitteringer.

Juldonnet til Jndremissionen i Pacific Distrikt følgende:

Med Post, Geo. D. Bone fra Thomas Tarperlon \$2.00.

Med H. Koulsen, Offer med Konfirmation i Washon Bygd, \$10.55.

Med Post, D. E. Kollsten fra R. J. Halland Staa. Amerikanske Ev. Selsk. Menighed, Konfirmationsoffer \$26.20.

Total, \$38.75.

Stannwood, Wash., 9. Okt., 1912.

Anders E. Jensen, Kasserer.

Udvalgte Efter.

Qua var en Gule og havde to Børn at forlære, og en gammel Far at pleje. Frill var hun heller ikke, hun led af Hjerteonde, som hun ofte maatte holde Sengen.

Men hvor hyggeligt det var at komme til hende. Alt var saa rent og pent i det lille Rum, som det var en Lykt — Blomster i Vasen og allehaanden ordnet med en fin Smag, og altid et venligt, lyst Smil med et godt Smil til alle.

„Nei, hvor mærkeligt, at De vilde kenne og se til mig!“ lod det som oftest, naar jeg kom op til hende.

Og det var godt at komme til hende! Jeg beklager arlig, at jeg ofte kom for min egen Skyld; det var som velgørende at se ind i dette venlige Ansigt og høre denne trostfredelige Beskrivelse, lifter og tro på Herrens Hjælp.

„Nei, hvordan kommer det til?“

„Tak godt! Herren hjælper som Dag til Dag.“ Saa hun var hendes Svare som oftest.

Men saa til hun vel ogsaa Hjælp fra andre Menninger?

Nei, det var mærkeligt, — hun bad aldrig om Hjælp. Vi vidste, at hun var fattig og syg, og vi undredes mere end en Gang paa, hvordan hun kunde klare sig.

Vi saa nok, at hun arbejdede til langt paa Nat med sin Symaskine. — Hun var af de sidste, som skuffede sin Lampe, — men alligevel, hvordan kunde hun saa det til at række?

Ja, det er underligt, hvordan det kan være for endel Menninger; de lærer det ikke de har, til at række langt, mens andre har nokken meget og det straffer dog ikke til. Og denne Gule — ja, hun havde i en Korbånd ikke alene nok, men hun kunde

endog bære noget af det til andre, der havde det værre.

„Hvordan kunde det gaa til? Havde hun et hemmeligt Fond at tage af?“

Ja, netop, hun var af disse Guler, som har en uendelig Algidom; de har lært at jette sit Haand til Gud, og de erfarer stadig hans uendelige Hjælp.

En Søndag Aften var der endel Venner af os samlet; vi havde begyndt et Arbejde for at afhjælpe Ulykkeliges Nød.

Det var en underlig Stund; vi mærkede som forunderlig Herrens Røst i Ordet.

Vi blev enige om, at lægge vore Gaver i en Kasse ved Udgangen, som mange af os, som havde noget.

Der kom ind ikke saa mange, ja, rent uventet mange. Og det underlige var, at der blev ingen, som kom ind senere.

Lørdag Eftermiddag besøgte det paa Døren hos mig. Jeg sad just og tænkte paa, om det ikke kom en Gule.

Hun mit „Saa saa god!“ som Gule fra sin stivt ind.

Jeg hjalp hende som lidt underligt ud, lidt lille og ligesom fortrykt.

„Bladlar, hun kom vist for at bede om Hjælp nu!“ tænkte jeg. „Sandsynlig, da er det nok saa juaat for hende!“

Vadte hun mine Tanker? Det saa ud til det, for hun sagde: „Nei, jeg kommer ikke forat bede om Hjælp. Men jeg har lidt — at — give.“

Og otter tænkte jeg — og jeg klammede mig til den over den Tanker: „Stakkert, som du har noget at give!“

Hun stod der som adnug og stille.

Jeg var paa Bedehuset sidste Søndag, og badde forat sammen 30 Gæster til Gæstene, men mere lodde jeg ikke. Men det var som langt og svært for mig, at jeg ikke havde noget at give. Jeg maatte gaa forbi Kassen, uden at have noget at lægge i den.“

„Ja, men høre — — —“

„Ja, jeg har lidt Eiden tænkt paa, hvad jeg skulde kunne give. Underligt har jeg fundet det ud. — — —“

„Og dermed rakte hun frem en liden Kasse.“

„Tag denne og læg det. De kan saa for den i Kassen!“

Jeg takkede Kassen, og der kom en — Guldbrystnaal.

Jeg saa en Stund paa hende, underligt forgende, for hun sagde derpaa: „Denne til jeg af min Hære Mand i det Herrenselskab, og den har været mig en dybt Givning om ham.“

„Men høre“, spurgte jeg hende, „har De ogsaa rigtig betrukt, hvad

De nu gjør? Kommer De ikke til at angre dette? Har det ikke betrukt. De tog den med Dem igen?“

Hun gav mig et Svare, som jeg beder Gud, at jeg aldrig noglens glæmmer. „Det to store, blanke Lærer trillede ned over hendes bløde, magre Kinder, sagde hun: — og der var sig Fred og Hjertelighed i Stemmen —“

„Det dyrebareste jeg rier som jeg ikke lægger i bedre Hænder end i Jesu Hænder!“

Hvad jeg tænkte og tænkte som jeg ikke godt saa ned paa Kassen — — —

„Der er Sommerhal nok, her er Søderjord nok, hør vi, hør vi hør de Hjertelighed nok!“

Menighedens Gøder.

At Valtur Poulson.

En kristen Menighed er en guddommelig Adstitutions; den er en Samling af Kristne, som Gud selv ved sit Ord og sine Sakramenter har samlet og dannet. Men af Guds Ord, jaavel som af vor daglige Erjaring ved vi, at indenfor Menighedens Grændser er der ikke alene som de troende, men ogsaa falske Kristne, eller Gøllere, som have Gudsfrugtigheds Sten men fornægter dens Krost. En kristen Menighed er altsaa aldeles forskellig fra alle andre Forsamlinger eller Foreninger blandt Menninger deri, at den ikke er bleven til ved Menningens Vilje eller Bestræbelser; men at det er Gud selv som er Kærlig til dens Tilblivelse og Opbeholdelse. Gud har erhvervet sig en Menighed med sit eget Ord, Kp. Bj. 20, 28. „Javel Menninger skal derfor kunne rose sig og sige: „Jeg er Kærlig i at det er en Menighed som det, eller det Sted.“ Gud alene tilkommer Heren. „Hvinsk er det Menninger — udydelige Sjæle, som er Gjenstand for Guds Barmhertighed eller Barmhertighed. Det er de Skabninger, som kaldes Menninger som Gud har samlet, som kaldes en Menighed.“

Ved dette Ord er det paalagt os i Særbeholdelse at minde hverandre om de Gøder, som Gud oer himmelste Gøder har givet og betroet sin Menighed paa Jorden. Gud har ikke plantet en Menighed her eller paa noget andet Sted, og overladt den til sig selv uden Væbner, hvormed den kan bekæmpe og vinde. Gøder foranstaltet joedisk Gøder vil jo sørge for at hans Gøder har de nødvendige Væbner eller gøder, som de ikke skal lide nogen Nød eller Mangel. For himmelste Gøder, som besidder af Sindom og af Hjertelighed har de uendelige Gøder i sin Midte som den trænger som den ikke skal lide nogen Nød eller Mangel.

Og hvor er som de store og herlige Gøder som enhver Kristne Menighed har som sin Gødem? Svaret er, Raadsmidlet — Guds Ord og Sakramenterne. (Menigheden er den Gøder hvormed Gud som Gøder Gøder sig Gøder paa Jorden). Menigheden er Jesus egen Gøder. Som Brudegøder har Menigheden som Ord og Sakramenterne. Gud er en herlig og barmhertig Gøder. Vi Menninger havde alle i Uendelighed og Trodsighed ventet os bort fra ham og vilde som varlige og utaknemlige Gøder. Hverken adlyde ham eller høre ham. Ja i var Uendelighed som vi saa langt bort fra Gud at vi ikke mere vidste hvor vi skulde finde Gøden tilhøve til ham, ja det som var værre, vi vilde ikke engang vende tilbage — bort eget Hjerte har Gøder til Gud. Hjælpeløse, hundne i Søndens og Satans Væbner, uforanstaltede, fordi Gøden havde forværret var Gøder, var vi alle. Men Gud var ikke tilfreds med os der han saa os i denne uheldige Tilstand, hvormed i vor eget Mod, som Profeten udtrykker det. Det var ham i hans Hjerte, at Menninger skulde jaavel forsøge. Da beslattede Gud at han vilde frelse os.

Guds Ord er Gøder fra Gud.

Ja, Guds Ord er Gøder fra Gud i Himlen, som han sendte sine Skabninger paa Jorden, Menninger, hvormed han minde os om og lærer os hvad vi er, hvormed vi vristelig for ud i hans Gøder — sundige Hjælpeløse, fortalte og fordoente, skyldige til evig Straf og Udelukkelse fra hans Selskab. Men i dette sit Ord, som Ord, befører han os alle alene om vor hjælpeløse Tilstand, vor Uendelighed og Trodsighed; men han oodendbarer for os ogsaa sin Raadslutning med Gøden til os, dette nemlig, at han i sin store Hjertelighed sendte Jesus sin egen Gøder for at betale al den Straf som vi var skyldige at lade paa Gøden af vore Søndere, og jaavel rive os ud af Søndens og Hævelens Magt og givte os fri igjen. Dette Ord som indeholder disse som vigtige Sandheder er et af de Gøder som Guds Menighed har i sin Besiddelse.

Guds Ord er altsaa Guds egne Raadslutninger udtrykte i menneskelig Sprog, betroet hans Menighed, til udydelige Sjæles andelagt Fødsel og Bedrøvelsel. Det er det Raadsmiddel, hvormed Gud anskaffet sin Raade og Hjertelighed. Hvormed dette Ord er det, at han villeder os til al Sandhed. Dette Ord som Gud har betroet Menigheden som deler i to forskellige Gøder, Væbner og Gødeligt. Ved Gøden kommer Gødens Erfødsel.

Je." Rom. 3, 20. Den aabenbarer at al Verden er skyldig for Guds Dom. Rom. 3, 19. Alle have syndet og dem fattes Guds Bred. Rom. 3, 23. I vor Syndensid bliver Løden vor Ligtmeester til Kristus. Gal. 3, 24. Evangeliet er den Værdom som viser os hvad Gud i Jesus Kristus har gjort for at frelse os. "Kristi Evangelium er en Guds Kraft til Saliggjærelse for hver den som tror." Rom. 1, 16. Det er Budskabet sendt ved Englene fra Himmelen om den store Glæde som skal vederfares alt Folket at en Frelser er født. Luk. 2, 10, 11. Evangeliet er den Oplysning om Kristi Herlighed som skinner for de trænde. 2. Kor. 4, 4. Jesus har selv ved sin Aabenbarelse tilintetgjort Døden og bragt Liv og Vorkraftighed for Løst ved Evangeliet. 2 Tim. 1, 10. Evangeliet blev ogsaa forkyndt Abraham i det gamle Testament Gal. 3, 8. I ham skulde alle Folkeslag velsignes. Dette samme Budskab skulde ogsaa forkyndes for Bedningerne. Gal. 2, 9. Dette Evangelium, som er betroet den kristne Menighed, er altsaa Fredstraktaten som Gud har sendt os undertegnet med Jesu eget dyrebare Blod. Efs. 6, 15.

Men dette samme Evangelium som er betroet den kristne Menighed er tiltrækt alle. Jesus har lidt og dødt for alles Synder, og viit derved at han elsker os alle og gjæne vil frelse alle fra Synden og den evige Død; men der er mange som ikke vil lade sig frelse. For dem som blive fortabt er de som foragte Guds Kjærlighed og Frelsen i Jesus Kristus. Gud har givet os alle som høre Evangeliet Anledning til at blive frelst ved det, men ikke alle bliver kristne Evangelium lydige. Over saadanne skal der komme en tung Straf, en evig Fortabelse, horte fra Herrens Raad og fra hans Magts Herlighed. 2. Tess. 1, 8, 9. Evangeliet glæde Budskab bringer altid Lyd og Velsignelse med sig; men forogt for det er det som bringer Værte og Forbandelse.

Se hvor stort og herligt et Gode Menigheden har i Guds dyrebare Ord. Det er det som skaber Lyd og Liv i vort arme Hjerte, det er det som er Grundbalden hvorpaa den kristne Menighed er bygget og kan bestaa i en ond og vantro Verden. Fordi det er en Guds Kraft derfor er det at det har magt til at overvinde alt det onde i Verden og i vore Hjertes, og omdanne os fra at være Djævelens Børn til at blive Guds Børn, og Kristi Medarvinger, ja at føre os fra Mørket til Guds underfulde Lyd. Du alene som har i dit arme Hjerte følt det dragende og

fornyende Magt, kan have et Begreb om Guds Ords Herlighed.

Sakramenterne.

Men til Menighedens Gøder hører ogsaa Sakramenterne. a) Dødens Sakramente er det gode som Gud selv kommer os imøde med, endog straks efter vi som usyldte Børn er komne til Verden. Der er det Gud ved dette Gjenfødsels og Fornyelses Ord tager os i Vagt med sig, gjør os til sine Børn og forlader os vore Synder. Døden er ikke noget Mennekses Værk, den er ogsaa fra Gud ligesom Evangeliet. Paa Jesu egen Befaling er den saavel endog frem til os, som engang var Bedninger, som nu lever i de sidste Tider, snart altsaa hundrede Aar efter denne Jesu Befaling udgik til Apostlerne. Døden er derfor et herligt Gode som Guds Menighed bør paakjønne, og altid holde i høj Agtelse.

b) Saa har Jesus i sin store Frelserkjærlighed ogsaa givet sin Menighed Naderens Sakramente. Gud siger at straks sig saa langt som muligt for at redde os fra Djævelens Magt og lede os paa den trange Stig mod det himmelske Hjem. Efterat han i Døden har antaget os som sine Børn, og i Ordet beløbet os til al Sandhed saa kommer han i den hellige Nader og trøster og styrker os. Han ser at overladt til os selv i en ond og ugudelig Verden vilde vi forgaa, og forat Væsen ellers ikke skal blive os for lang kommer han med Naderens Naalid og døder os Jesu eget Legeme og Blod til vore aandelige Værkelse paa Vandringer. Ligesom Profeten paa sin Vandring i Persen blev forlet med Høde fra Himmelen saa han atter kunde staa op og fortælle sin Reise og nu frem til sit Væstemeesterskab, jaledes har Jesus selv i Naderen givet sin Menighed det Middel, hvorved dens Lemmer kan vedtøve sig, og i Forvindingen om sine Synders Forladelse kan med Frimodighed og Glæde fortsætte Vandringer her i denne Tiden gjenne mange Færet og Frelser. Gud selv kalder dem ud af Striden ind til Hvilen hilst. Naderen er det Gode som Jesus dekker for sin Menighed hvor han kommer til hver enkelt som tror og forlynder ham Synderens Forladelse og giver ham sit Legeme og Blod som Beskytning herpaa, til Trødens Værkelse og Sjælens Vedtøvelse.

Vs. 19, 8-12.

Støt dem som overlever i Herold.

Et vidunderligt Børsk.

Et norsk Skib fældede for flere Aar

tiden fra en sydlig Havn i Amerika til Europa. Vinden var god, og de var allerede et godt Stykke paa Hjemveien. En Aften, efter at der mulig havde raset en stærk Orkan i det nordlige Atlanterhav, stod Kapteinen og Styrmanden og samtalede paa Agterdækket. Skiffen var mellem 8 og 9. Da kom pludselig en Bugl hørende og faldt sig paa Kapteinens Bryst, men fortsatte derefter standsest sin Flugt fremover i Retning af Retning og og derpaa udover Havet.

"Hvad skal dette betyde?" roabte Kapteinen. "Det var jo blot en Bugl. Ikke noget at bryde sig om, svarede Styrmanden tørt.

Men lidt efter kom Buglen igjen og overferte sig ganske paa samme Vis som forrige Gang. Kapteinen blev nu mere angstelig. Han var vis paa, at det betød noget; men Styrmanden gav atter et uindvigende, ja uvenligt Svær. Efter en længere Stund kom Buglen igjen for tredje Gang, faldt sig paa Kapteinens Bryst og fløj derpaa bort ganske i samme Retning som forrige de Gange.

Kapteinen mærkede sig vist Retningen, saa efter Kompassen og gav derpaa Styrmanden Ordre til at falde 1½ Streg mod Øst. Styrmanden fandt det naragtigt, at Kapteinen vilde lade en Bugl bestemme Skibets Kurs og undlod ikke at give sine Tanker Luft. Skibet fortsatte nu Kurven til N. 11½ om Natten. Da lod der pludselig Nedmål fra Skibbrudne Menneffer rundt omkring dem. Størreoverne brølede højt, og Skibet lagdes til Vinden. Vædrene fattedes i Bandet og Redningsarbejdet begyndte. De fandt en stor Klange Menneffer flydende omkring paa Dragstumper derude paa det vilde Atlanterhav. Deres Skib, den store amerikanske Dampet "Central America", var forlist i den ovenfor nævnte Orkan. Der hørvedes omkring 100 Menneffer ombord paa det norske Skib. Men disse ombord satte Kapteinen Kurven for New York, hvor de blev landstille. En tolv Brig hørvede næsten samtidig ca. 70 Passagerer, hørvedesagelige Avtader, fra samme forulykkede Dampet.

Meddelelsen af dette har det fra den norske Kaptein selv, med hvem han var sammen i Liverpool.

(Natj. Vis.)

Støt dem som overlever i Herold.

Et mildt Skib ligner en Skippe i Havet. Alle følger brøder mod den. Selv blir den staaende.

Gud hører Hjertets Raad.

Uf B. H. Begels.

Saa vide om Land som Sol mon gaa, Et Menneffesæl er at finde, Som Herrens Raad er ved at naa, Naar Hjertet ham gjerne vil vinde.

Han ser hver Svaghet i Sjælens Grund,

Som erier det evige Ligt.

Han hører hvert Suk som i Nattens Stund

Fra Dybet til Himmelen ligger.

Han lænder sit Hød paa den vildsommre Vei,

Dans Stjerne for Vandens oprinder, Den straalet og vinker og stanser ei, For Hjertet sin Frelsermond finder.

Dg var du end stult i den mørkeste Vraa,

Dg kendte dig ingen paa Jorden,

Dg var du blandt alle som sorgfulde gaa,

Den alier elendigste vorden. —

Sa, taarued' sig Synder som Bjerge i Sta,

Dg fortuude alt for dit Die,

Dg blev hvert Minde dig tungt som Bly,

Dg saa du kun Syn i dit Høie:

O, higer din Sjæl mod Sandheds Gud

Dg kalder paa ham du derinde,

Han ved dog Vei for sit Raadestud, Dir Frelser du dog skal finde.

Dg finder du ham, du finder du alt

Hvad Hjertet kan evig begjære;

Da tæller sig stult hvert Hød som faldt,

Dg begjæter saa aldrig mere.

Støt dem som overlever i Herold.

Frimodigt Svær

Da den fra Kristendommen frafaldne, sionlige Kæiser Julian fandt sig midt i sit glimrende Seherløb, og mange kristne imødefaa denne magtige Mands videre Forlagender mod de kristne med Skærf purgte engang den hedenske Videnslærer Albanus spødsk en Skolemeester fra Antiochia:

"Sig mig, hvad bestiller dog Eders Kommandantskøn?" (Han mente Frelseren).

Skolemeesteren svarede hurtig:

"Hun arbejder Nisten for Julian"

Dg hvad skede? Kort berøfter kom Keiseren uskyldig albage paa et Kæstlog mod Perserne.

Stanwood, Wash.

Dr. Birkeland vil prædike i Stanwood Kirke Søndag M. 11. Offer optages til Missionen. Eftermiddag M. 2 taler han i Gamle Kirke.

Hvert af Næstherrens Medlemmer var denne Uge i Tacoma ved Arbejdsbet. Hverste Røde skal være i Burlington, Pastor N. Stokumhøjens Sold.

Pastor T. P. Brevig som midlertidig har anset som Forretningsfører for Herold er nu fratrædt denne Bestilling. Grundten til dette var at Board of Trustees fandt at Preceptrets Posten og Skillingen som Forretningsfører godt kunde forbindes til et. Dette er nu gjort, idet Miss Sougra, som er Preceptrets, ogsaa nu har overtaget Posten som Forretningsfører. Alt angaaende Bladets Ekspedition sendes som før til Portland, Wash.

Patronize our advertisers.

Sonde Senere kommer aldrig flokkelig.

Skun den er god, som er god for nogen Ting.

Den som frægter Gud, er ikke bange for ham.

Der er mange Røvere i Samfundets Bog, som ikke er i Bonfbøgerne.

Den Preft, som finder Børnene, finder ogsaa Forældrene.

Patronize our advertisers.

Our Customers' Satisfaction is Our Motive

W. RODAHL, Tailor
sParkland

First class sample stock for fall and winter season. Reduction for P. L. A. students. Many years' experience as cutter and tailor. Suits and overcoats \$15 and up

HEATH & GOVE
Architects

National Realty Building
Tacoma
Telephone Main 8726

Phone Main 5393 Steam Heat
THE LANSING

E. I. Johnson, Proprietor
1137 1/2 C Street

Hot and cold water in every room
Also Suites with private bath
Tacoma, Wash.

Clothes

From Maker to Wearer.

Some folks wonder how we can sell an all-wool, hand-tailored, strictly up-to-date, regular \$25 suit or overcoat for \$15.00.

Solution.

We manufacture these garments ourselves. — We have no high rents, or high salaried salesmen.

— You have no middle men's profits to pay. We are on the second floor. Ponder over this and

Pay Herbat a Visit

HERBST CLOTHES SHOP

214-220 National Realty Building
Tacoma.

THOS. MATTISON

Attorney-at-Law—Notary Public
Special attention given to examination of Titles and Probate Business
Rooms 408-9 Berlin Bldg., Tacoma

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold

Phone Main 7843—R3

GOOD SHOES

For any member of the family
Prices! The lowest

What more could be said?

SMITH-HENRICKSEN SHOE CO
936 Pacific Ave. Tacoma

Stæt dem som overterrer i Herold.

Har du Asthma?

Der er god Udsigt til, at du kan bli den kvit. Anti-Asthma-Dote Co., Box 454, Everett, Wash., har et enestaaende Middel mod Asthma. Flere Personer i min Menighed og i kendte Strøg er blevet fuldstændig helbredet. Jeg har seet Bevis for, at rigtig gammel, ondartet Asthma har maattet give alip paa sit Bytte. Ikke al Asthma kan kureres; men dette Middel er absolut enestaaende og værd en grundig Prøve. Jeg anser det min Pligt at oplyse dette og støtte Forretningen. Kompagniet bestaar udelukkende av hederlige norske Lutheranere.

A. B. Gravrock, Mgr.

Tel. East 6751

Ind. 5771

Det Svenske Hospital

1733 Belmont Ave.

EVAN HYSLIN, M. D.

Læge og Kirurg
Fidelity Building, Tacoma
Tel. Main 400
Residence Tel. Main 935
Dine undersøges nøjagtig

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
- Anderson, Andrew L., Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.
- Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Børnehjem, Parkland, Wash.
- Bolland, J. M., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood
- Baalsen, H. E., Silvana, Wash.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Kureka, Blakkum, L. Box 175, Rockford, Wash.
- Brevik, G. L., Genesse, Ida., Route 2 Box 24.
- Bergesen, E. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Belgum, E. S., 233 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.
- Bjerke, A. O., 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash. Tel. 8975-J.
- Borge, Olaf, 1654 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Brevig, T. L., Parkland, Wash.
- Carlsen, L., 9 Mission St., San Francisco, Cal.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Dahle, J. O., Bothell, Wash.
- Eger, Olaf, 1215 Harrison St., Seattle Phone East 3996.
- Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Post, L. C., 2929 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Grønberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.
- Hanson, G. A., Podatch, Ida.
- Harstad, R., Parkland, Wash. Phone 7834-J-2.
- Hollokson, O. C., 219 No. 2nd St., No. Yakima Wash.
- Iagoes, O., Pl. Madison, Wn.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Lano, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
- Lind, A. G., Marshfield, Ore.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.
- Mikkelsen, A., Prof., 704 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Nests, Th. P., 417—29th St., Astoria Oregon.
- Norguard, C. H., 214 So. Grant Street, Spokane, Wash.
- Ottosen, O. C., Chinook, Wash.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Stonerud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Skonhovd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
- Padersen, N., California St., Santa Barbara, Cal.
- Preuss, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Thornagel, H. M., Teller, Alaska.
- Thorpe, E. O., 425 E. 19 St., Portland Oregon.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.

SEATTLE, WASH.

Washington Tool and Hardware Co.

We carry a complete Stock of Hardware, Poultry Netting, Bicycles, Tools, Table Cutlery, Safety Razors from \$1.00 up, Baseball Goods, Fishing Tackle — Paints and Oils, Etc.

928 Pac. Ave.—927 Commerce
Tacoma, Wash.

When in need of fine

PRINTING

Wedding or business announcements, office stationery or general job work, you cannot do better in price or work than at

D. W. COOPER'S OFFICE

Tacoma Theater Bldg. Tacoma

T. K. Skov

Bestyrer
ST. JOHN'S HOUSE
1629 1-2 Tacoma Ave.
Værelser til moderate Priser

DRS. DOERRER & BLODGETT DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma - - - Wash.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS

No. 2 State St., New York.

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staaer Emigranterne bi med Raad og Daad

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wa.

FISHING TACKLE

Base Ball and Tennis Goods
THE KIMBALL GUN STORE
1303 Pacific Ave. Tacoma

The Pacific Lutheran Academy

AND

Business College

A CHRISTIAN BOARDING SCHOOL FOR YOUNG
MEN AND WOMEN

Eighteenth Year Opens September 24.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern
Equipment; Steam Heat, Electric Light, Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New \$5,000 Gymnasium under
construction.

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

You ask: How can you furnish all this for less than the usual
price of board and lodging in the large cities?

We answer: Through the aid of our friends, and especially
through the aid of our church we are enabled to give our students
more than they pay for.

We can't tell you all about it here. Our free 50-page catalogue
tells what opportunities are offered to young men and women here.

Address N. J. HONG, Principal

Tacoma, Wa.

BEN OLSON CO.

Plumbing
and Heating
Main 295-A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

BERGLUND BROS.

Kaffe-Hus
Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for bare 5c.
Hertil Bevertning
1208 Commerce St. Tacoma

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Damessistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

Dr. C. Quevli

Behandler Rygsmerter i
Oren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-5 a. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-8 a. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305

Tacoma Wash.

Storlie & Company

Real Estate, Loans
Rentals, Insurance

Notary Public Main 1122
5034 Union Ave. So. Tacoma

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma

ASSETS OVER
10 MILLION DOLLARS
11th & Pacific

Aaben Lørdags Aftener

4 Procents aarlig Rente

ligger vi til Sparindekud to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.

I. E. Omlberg, Pres.; W. H. Pringle,
V. Pres.; O. Granrud, V. Pres.; Er-
nest C. Johnson, Cashier; J. P. Vi-
sell, Gust Lindberg, Ernest Lister,
Directors.

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 12th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om
Søndagene 10 til 12 Aftale
Kontor Tel. Main 7471; Res. 7364
Tacoma Wash.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.
Telephone Main 5155
Tacoma, Wash.

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN

305 C Street

Eye Examined

23 Years in Tacoma

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials
Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Hangan, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

Main 7959

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Krænia Universitet

201-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone
Sunset East 6213

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

Lien's Pharmacy

Etasianskif Specialt.

Ole B. Lien. Harry H. Selvie

DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES.

Recepter udfyldes omhyggelig

M. 7214 1181 Tacoma Ave.

C. O. Lynn Co.

Skandinaviak Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Opbyg fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klases
Linjer

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Str.

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

N. W. Gro. Co.

"MAIL ORDEER" HUS

Aarlig Omsætning \$500,000.00
Vi har over fem tusind Kun-
der, som finder, at det betaler
sig at bestille Varer hos os. Det
koster bare et Postcard at fax
Dem tilsendt en foldstændig
Prisliste.

Dt ældste og største "mail

order" Hus i Staten.

North West Grocery Co.,

1302-4 Commerce Street
Tacoma, Wash.